[1]शक्रः, [2]शकुनः-शकुन्तः-शकुन्तिः-शकुनिः, [3]शकृत्, शकटः, इति विशेषरूपाणि ।

(1671) "शकि शङ्कायाम्" (I-भ्वादिः-86. अक. सेट्. आत्म.)

'—त्रासशङ्कयोः' इति वोपदेवः ।

'शङ्कते शकि शङ्कायां शक्तौ शक्नोति मर्षणे' (श्लो. 43) इति देवः ।

शङ्ककः-ङ्किका, शङ्ककः-ङ्किका, शिशङ्किषकः-षिका, शाशङ्ककः-ङ्किका ;

शङ्किता-ती, शङ्कयिता-त्री, शिशङ्किषिता-त्री, शाशङ्किता-त्री ;

इत्येवमादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकऋङ्कतिवत् (140) ज्ञेयानि ।

शङ्कः, शङ्का-आशङ्का, शानचि [A]आशङ्कमानः, [4]शङ्कुः, [5]शङ्कुला, इत्यादिकानि रूपाण्यस्य धातोः अधिकानीति ज्ञेयम् ।

(1672) "शक्लृ शक्तौ" (V-स्वादिः-1261. अक. अनि. पर.)

'शङ्कते शकि शङ्कायां शक्तौ शक्नोति मर्षणे ।' (श्लो. 43) इति देवः ।

'शक्लृञ्—' इति काशकृत्स्नः । 'उभयपदी' इति कातन्त्रशाकटायन-वोपदेवादयः ।

शाककः-किका, शाककः-किका, शिशक्षकः-क्षिका, शाशककः-शिका ;

शक्ता-त्री, शाकयिता-त्री, शिशक्षिता-त्री, शाशकिता-त्री ;

शक्नुवन्-ती, शाकयन्-न्ती, शाकयमानः, [6]शिक्षमाणः, शाशक्यमानः ;

शक्तम्-क्तः, शक्तवान्, शक्तिः, हरिः द्रष्टुं शक्तिः, शक्तो वा, शाक्तिः, शिक्षितः, शाशक्तिः-तवान् ;

---

1. औणादिके (द. उ. 8.31) रक्प्रत्यये रूपम् । शक्रः=इन्द्रः ।

2. 'शकेरुनोन्तोन्त्युनयः' (द. उ. 10-5) इति उन-उन्त-उन्ति-उनिप्रत्ययाः । पक्षिनामान्येतानि ।

3. औणादिके (द. उ. 6-26) ऋतिनप्रत्यये रूपमेवम् । शकृत्=गोपुरीषम् ।

4. औणादिके (द. उ. 1-20) कुप्रत्यये रूपमेवम् । शङ्कुः=जलजन्तुभेदः, स्थाणुः, शल्यं च । '..... शङ्कवो मकरादयः ।' इत्यमरः (१. १०. २०) ।

5 'हृषेरुलच्' (द. उ. 8-106) इत्यत्र बाहुलकाद् उलच्प्रत्यये रूपमेवम् । शङ्कुला=आयुधम्, कुमारक्रीडा च ।

6. 'शिक्षेर्जिज्ञासायाम्' (वा. 3-2-1) इति सन्नन्तात् जिज्ञासार्थे तङ्ग्रेव । 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इत्यस्यापवादः । अभ्यासलोपादिकं शकधातुवत् बोध्यम् ।

A. 'आशङ्कमानो वैदेहीं खादितां निहतां मृताम् ।' भ. का. 6-6